

Věc C-439/19

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

11. června 2019

Předkládající soud:

Satversmes tiesa (Ústavní soud, Lotyšsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

4. června 2019

Žadatel:

B

Orgán, který je autorem aktu, jehož ústavnost je posuzována:Latvijas Republikas Saeima (Parlament Lotyšské republiky,
Lotyšsko)**Předmět původního řízení**

Předmětem řízení je vyjasnit slučitelnost článku 14.¹ odst. 2 Ceļu satiksmes likums (zákon o silničním provozu), který mimo jiné stanoví, že údaje týkající se bodů uložených řidičům za dopravní přestupky jsou veřejně přístupné, s článkem 96 Latvijas Republikas Satversme (Ústava Lotyšské republiky), který se týká nedotknutelnosti soukromého života.

Předmět a právní základ předběžné otázky

Na základě článku 267 SFEU předkládající soud žádá o výklad nařízení č. 2016/679 a směrnice 2003/98 za účelem určení, zda členskými státy zakazují, aby ve své právní úpravě stanovily, že údaje týkající se bodů uložených řidičům za dopravní přestupky jsou veřejně přístupné, čímž umožňují zpracování předmětných osobních údajů spočívající v jejich sdělování a předávání pro účely opakovaného použití.

Podpůrně předkládající soud také žádá o výklad zásad přednosti práva Unie a právní jistoty za účelem vyjasnění použitelnosti sporného vnitrostátního ustanovení v původním řízení a možnosti zachování jejich právních účinků až do nabytí právní moci konečného rozhodnutí, které o její ústavnosti přijme předkládající soud.

Předběžné otázky

- 1) Musí být pojem „zpracování osobních údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů či souvisejících bezpečnostních opatření“, použitý v článku 10 nařízení č. 2016/679, vykládán v tom smyslu, že zahrnuje zpracování údajů týkajících se bodů uložených řidičům za dopravní přestupky, uvedené ve sporném ustanovení?
- 2) Nezávisle na odpovědi na první otázku může být nařízení č. 2016/679, zejména zásada „integrity a důvěrnosti“ vyjádřená v jeho čl. 5 odst. 1 písm. f), vykládáno v tom smyslu, že členským státům zakazuje stanovit, že údaje týkající se bodů uložených řidičům za dopravní přestupky jsou veřejně přístupné, a umožnit zpracování příslušných údajů spočívající v jejich sdělování?
- 3) Musí být body 50 a 154 odůvodnění, čl. 5 odst. 1 písm. b), článek 10 nařízení č. 2016/679 a čl. 1 odst. 2 písm. c *quater*) směrnice 2003/98/ES vykládány v tom smyslu, že jsou v rozporu s právní úpravou členského státu, která umožňuje předávání údajů týkajících se bodů uložených řidičům za dopravní přestupky pro účely jejich opakovaného použití?
- 4) V případě, že bude na některou z předchozích otázek odpovězeno kladně, musí být zásady přednosti práva Unie a právní jistoty vykládány v tom smyslu, že by bylo možno použít sporné ustanovení a zachovat jeho právní účinky až do nabytí právní moci konečného rozhodnutí, které přijme ústavní soud?

Nejvíce relevantní ustanovení unijního práva

Smlouva o fungování Evropské unie. Článek 16 odst. 1.

Listina základních práv Evropské unie. Článek 8 odst. 1.

Směrnice 95/46/ES (směrnice o ochraně osobních údajů). Článek 94.

Nařízení (EU) 2016/679 (obecné nařízení o ochraně osobních údajů). Body 4, 9, 50 a 154 odůvodnění a články 4, 5, 6, 10 a 94.

Směrnice 2003/98/ES, o opakovaném použití informací veřejného sektoru. Bod 21 odůvodnění a článek 1.

Nejvíce relevantní ustanovení vnitrostátního práva

Latvijas Republikas Satversme (Ústava Lotyšské republiky). Články 32, 89 a 96.

Ceļu satiksmes likums (zákon o silničním provozu). Články 14.¹ a 43.¹.

Sodu reģistra likums (zákon o rejstříku sankcí). Článek 1.

Fizisko personu datu aizsardzības likums (zákon o ochraně osobních údajů fyzických osob).

Fizisko personu datu apstrādes likums (zákon o zpracování osobních údajů fyzických osob).

Informācijas atklātības likums (zákon o šíření informací). Článek 1.

Judikatura Soudního dvora

Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. ledna 2019, Deutsche Post AG (C-496/17, EU:C:2019:26), bod 57.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 21. června 2007, Stichting ROM-projecten (C-158/06, EU:C:2007:370), bod 24.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. března 2009, Gottfried Heinrich (C-345/06, EU:C:2009:140), bod 44.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 9. března 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49), bod 17.

Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. září 2010, Winner Wetten GmbH (C-409/06, EU:C:2010:503), bod 67.

Stručný popis skutkového stavu a původního řízení

- 1 Článek 14.¹ odst. 2 lotyšského zákona o silničním provozu, v pozměněném znění účinném od 10. května 2018, zní:

„(2) Údaje týkající se vozidla ve vlastnictví právnické osoby, [...] řidičského oprávnění určité osoby, pokut za spáchání dopravních přestupků uložených určité osobě a nezaplacených v zákonných lhůtách a další údaje zapsané ve státním registru vozidel a řidičů, jakož i v informačním systému o trakčních prostředcích a řidičích, se považují za veřejně přístupné údaje.“

- 2 Národní akciová společnost „Ceļu satiksmes drošības direkcija“ (Ředitelství pro bezpečnost silničního provozu) (dále jen „ředitelství“) zapsala do státního registru vozidel a řidičů (dále jen „státní registr vozidel“) body za dopravní přestupky uložené žadateli, což jsou podle čl. 14.¹ odst. 2 zákona o silničním provozu (dále jen „sporné ustanovení“) veřejně přístupné údaje a lze je komukoli sdělit. Zmíněné údaje byly předány pro účely jejich opakovaného použití dvěma právníckým osobám (dále jen „subjekty věnující se opakovanému použití“).
- 3 Žadatel u předkládajícího soudu zahájil řízení o ústavnosti sporného ustanovení.

Základní argumenty účastníků původního řízení

- 4 **Žadatel** má za to, že sporné ustanovení není slučitelné s článkem 96 ústavy, týkajícím se nedotknutelnosti soukromého života, jelikož umožňuje zpracování jeho osobních údajů. Konkrétně údaje obsažené v registru vozidel týkající se bodů uložených za dopravní přestupky musí být považovány za osobní údaje týkající se sankcí uložených v sankčních správních řízeních a jako takové spadají pod článek 10 nařízení č. 2016/679. Uvádí, že osobní údaje týkající se sankcí uložených ve správních řízeních mohou být zpracovávány jedine osobami určenými zákonem, přičemž žádný zákon toto oprávnění nepřiznává ředitelství. Co se týče opakovaného použití osobních údajů, podle názoru žadatele zásada opakovaného použití musí být implementována a používána za současného plného uznání zásad, které ovládají ochranu osobních údajů. Uvádí, že ředitelství není oprávněno ke zpracování veřejně přístupných údajů, kterými disponuje, pro účely jejich opakovaného použití. Žadatel navíc namítá, že při zpracování osobních údajů musí být respektovány zásady legality, minimálního zásahu, rovnosti a anonymity, jakož i zásady účasti a transparentnosti.
- 5 **Saeima** (parlament) má za to, že sporné ustanovení je slučitelné s článkem 96 ústavy. Pro pochopení smyslu sporného ustanovení musí být bráno v úvahu jeho použití v praxi a právní systém, do něhož náleží. V praxi údaje týkající se bodů uložených za dopravní přestupky nejsou automaticky všem k dispozici. Tvrdí, že sporné ustanovení je úzce spjato se zavedením v Lotyšsku systému bodů ukládaných za přestupky jako jedno z opatření ke zlepšení bezpečnosti silničního provozu. Tento systém má dva základní cíle: identifikovat řidiče vozidel, kteří systematicky a úmyslně porušují pravidla silničního provozu, a do budoucna ovlivnit chování uživatelů komunikací. Těchto cílů není možno zcela a účinně dosáhnout, pokud by dané údaje nebyly veřejně přístupné. Zákonodárce tak stanovením, že dané údaje jsou veřejně přístupné, zaručil právo třetích osob na přístup k informacím, zakotvené v článku 100 ústavy, a zároveň dosáhl hlavního účelu — ochrany práv třetích osob a veřejné bezpečnosti —. Podle názoru parlamentu body uložené za dopravní přestupky nemohou být považovány za údaje týkající se sankcí uložených ve správním řízení ve smyslu článku 10 nařízení č. 2016/679. Body uložené za dopravní přestupky nejsou druhem správních sankcí. V Lotyšsku rovněž vedle registru vozidel existuje registr sankcí, do kterého se zapisují jak osoby, které se dopustí trestných činů, tak osoby, které se

dopustí správních přestupků. Článek 43.¹ odst. 1 zákona o silničním provozu výslovně stanoví, že správní přestupky spáchané řidiči se zapisují do registru sankcí, zatímco body uložené za dopravní přestupky se zapisují do registru vozidel. Dodává, že i kdyby článek 10 nařízení č. 2016/679 byl použitelný na body uložené za dopravní přestupky, zpracování daných bodů ředitelstvím by zcela splňovalo podmínky citovaného ustanovení. Zpracování těchto údajů je podloženo čl. 6 odst. 1 písm. c) a e) nařízení č. 2016/679. Nadto použitelná vnitrostátní právní úprava poskytuje vhodné záruky pro práva a svobody subjektů údajů.

- 6 Dle názoru **Datu valsts inspekcija** (Státní úřad na ochranu osobních údajů), osoby vyzvané k účasti v dané věci, za účelem posouzení ústavnosti sporného ustanovení je nutno v prvé řadě analyzovat právní povahu a dosah pojmu „body uložené za přestupky“. Smyslem zápisu bodů uložených za dopravní přestupky je vytvoření registru správních přestupků v oblasti dopravy, tak aby podle počtu přestupků mohla být použita dodatečná opatření k ovlivnění chování řidičů. Body uložené za dopravní přestupky je možno považovat za osobní údaje ve smyslu nařízení č. 2016/679, jelikož se vztahují k identifikované fyzické osobě a spadají do soukromého života. Státní úřad na ochranu osobních údajů tvrdí, že osobní údaje, které obsahují informace o soukromém životě a odpovědnosti vůči správnímu orgánu (odvozené od sankce), musí být zvláště chráněny ve smyslu nařízení č. 2016/679. Jestliže sporné ustanovení stanoví, že údaje o bodech uložených za dopravní přestupky jsou veřejně přístupné, odpovídající omezení základních práv musí bezpochyby nutně směřovat k dosažení legitimního cíle, a to při zohlednění zásady proporcionality.
- 7 **Ředitelství** uznává, že provedlo zpracování osobních údajů žadatele v registru vozidel. Uvádí, že sporné ustanovení stanoví, že tyto údaje jsou veřejně přístupné a že vnitrostátní právní úprava neobsahuje omezení pro jejich opakované použití.

Stručné uvedení důvodů žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 8 Co se týče právní povahy systému bodů uložených za dopravní přestupky, předkládající soud uvádí, že podle čl. 43.¹ odst. 1 zákona o silničním provozu se správní přestupky spáchané řidiči zapisují do rejstříku sankcí a body uložené za dopravní přestupky se zapisují do rejstříku vozidel. Rejstřík sankcí je jednotný rejstřík osob, které spáchaly trestné činy a správní přestupky; zapisují se do něj údaje o osobách, které spáchaly správní přestupky, včetně údajů o spáchaném správním přestupku a uložené správní sankci. Naproti tomu cílem zápisu bodů uložených za dopravní prostředky do rejstříku vozidel je sledovat správní přestupky v oblasti dopravy, tak aby v závislosti na jejich počtu mohla být uložena dodatečná opatření k ovlivnění chování řidičů. Body uložené za dopravní prostředky jsou vymazány, jakmile uplyne lhůta jejich platnosti.
- 9 Předkládající soud uvádí, že údaje týkající se fyzických osob jsou zahrnuty v pojmu „právo na nedotknutelnost soukromého života“, uvedeném v článku 96

ústavy. Oblast působnosti tohoto pojmu zahrnuje zpracování údajů týkajících se soukromého života osoby a obsahu sdělování a uchovávání.

- 10 Za účelem vyjasnění obsahu vnitrostátní právní úpravy a jejího použití je nutno brát v úvahu právo Unie a jeho výklad, který provádí Soudní dvůr ve své judikatuře. Podle čl. 16 odst. 1 SFEU a čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie má každá osoba právo na ochranu údajů osobní povahy, které se jí týkají, přičemž tato ochrana je upravena v nařízení 2016/679. Pokud jde o zpracování osobních údajů, předkládající soud odkazuje na judikaturu Soudního dvora (rozsudek vydaný ve věci C-496/17, *Deutsche Post*, bod 57), která konstatuje, že jakékoli zpracování osobních údajů musí být v souladu se zásadami pro kvalitu údajů uvedenými v článku 5 nařízení 2016/679 a musí odpovídat některé ze zásad pro oprávněné zpracování údajů uvedených v článku 6 tohoto nařízení. Předkládající soud zároveň uvádí, že podle článku 10 nařízení č. 2016/679 se zpracování osobních údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů či souvisejících bezpečnostních opatření na základě čl. 6 odst. 1 může provádět pouze pod dozorem orgánu veřejné moci nebo pokud je oprávněné podle práva Unie nebo členského státu poskytujícího vhodné záruky, pokud jde o práva a svobody subjektů údajů. Z judikatury předkládajícího soudu vyplývá, že určité kategorie osobních údajů musí být zvláště chráněny. S ohledem na to, že článek 10 nařízení č. 2016/679 umožňuje zpracování těchto údajů pouze pod dozorem orgánu veřejné moci nebo pokud je oprávněné podle práva Unie nebo členského státu poskytujícího vhodné záruky, pokud jde o práva a svobody subjektů údajů, právní úprava členských států může umožnit provádění zpracování údajů, včetně zpracování v podobě sdělování, pouze osobám uvedeným v příslušném právním předpise. To tedy zaprvé znamená, že je umožněno pouze takové následné zpracování zmíněných údajů, které je prováděno pod dozorem orgánu veřejné moci. Zadruhé označení těchto údajů za veřejně přístupné může samo o sobě vylučovat poskytnutí vhodných záruk, pokud jde o práva a svobody subjektů údajů, jelikož jsou tyto údaje k dispozici komukoli. Na základě výše uvedeného předkládající soud dovozuje, že oblast působnosti článku 96 ústavy zahrnuje ochranu údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů fyzických osob.
- 11 Předkládající soud poukazuje na to, že sporné ustanovení přisuzuje každé osobě subjektivní právo požádat ředitelství o údaje nacházející se v registru vozidel týkající se bodů uložených řidičům za dopravní přestupky a tyto údaje obdržet. Z usnesení vyplývá, že při použití sporného ustanovení v praxi jsou údaje poskytnuty, pokud žadatel o ně uvede rodná čísla řidičů, o které se jedná. Z toho vyplývá, že údaje týkající se jména a příjmení identifikovatelných fyzických osob a body, které jsou jim uloženy za dopravní přestupky, musí být považovány za osobní údaje a jejich sdělování musí být považováno za zpracování osobních údajů ve smyslu článku 96 ústavy.
- 12 Předkládající soud je toho názoru, že v předmětné věci je potřeba vyjasnit obsah článku 10 nařízení 2016/679. Zmíněný článek se použije na zpracování osobních údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů či souvisejících

bezpečnostních opatření. *Prima facie* se toto ustanovení nevztahuje na údaje o sankcích v případě správních přestupků. Podle bodu 9 odůvodnění nařízení č. 2016/679 cíle a zásady směrnice 95/46/ES nadále platí a v souladu s čl. 94 odst. 2 tohoto nařízení se odkazy na zrušenou směrnici považují za odkazy na nařízení 2016/679. Článek 8 odst. 5 směrnice 95/46/ES stanovil, že zpracování údajů týkajících se protiprávního jednání, rozsudků v trestních věcech nebo bezpečnostních opatření lze provádět pouze pod kontrolou orgánu veřejné moci nebo pokud vnitrostátní právo stanoví vhodná zvláštní ochranná opatření, s výhradou výjimek, které mohou být uděleny členským státem na základě vnitrostátních předpisů upravujících vhodná zvláštní ochranná opatření. Úplná sbírka rozsudků v trestních věcech musí být v každém případě vedena pod kontrolou orgánu veřejné moci. Členské státy mohou stanovit, že údaje týkající se správních sankcí nebo rozsudků v občanských věcech budou rovněž zpracovávány pod kontrolou orgánu veřejné moci. Dle předkládajícího soudu tak po dobu platnosti směrnice 95/46 měly členské státy povinnost zaručit splnění zvláštních požadavků při zpracování osobních údajů týkajících se protiprávního jednání, rozsudků v trestních věcech nebo bezpečnostních opatření, zatímco přijetí zvláštních předpisů o osobních údajích týkajících se správních sankcí bylo ponecháno na uvážení členských států. V Lotyšsku byly požadavky směrnice 95/46/ES implementovány zejména zákonem o ochraně osobních údajů fyzických osob, který v článku 12 stanovil, že osobní údaje týkající se mimo jiné trestných činů, rozsudků v trestních věcech a sankcí uložených ve správních řízeních mohou zpracovávat pouze osoby stanovené zákonem, a to pouze v případech stanovených zákonem. Tento zákon byl zrušen dne 5. července 2018, kdy nabyl účinnosti zákon o zpracování osobních údajů fyzických osob, ve kterém se na základě nařízení č. 2016/679 usiluje o zavedení právních podmínek za účelem vytvoření systému ochrany osobních údajů fyzických osob na vnitrostátní úrovni. A tak více než 10 let až do doby, kdy vstoupilo v platnost nařízení č. 2016/679, lotyšský právní řád obsahoval stejné požadavky pro zpracování osobních údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech i sankcí uložených ve správních řízeních. Předkládající soud uvádí, že podle bodu 4 odůvodnění nařízení č. 2016/679 právo na ochranu osobních údajů musí být posuzováno v souvislosti s jeho funkcí ve společnosti. Funkce článku 10 nařízení č. 2016/679 ve společnosti spočívá v ochraně osobních údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů z důvodu, aby soukromý a profesní život určité osoby nebyl nepatřičně negativně ovlivněn proto, že byla v minulosti potrestána. Tuto funkci by bylo možno obdobně použít na ochranu osobních údajů týkajících se jak rozsudků v trestních věcech, tak sankcí uložených v sankčních správních řízeních. Nadto ve světle článku 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a judikatury Evropského soudu pro lidská práva předkládající soud zhodnotil, že ve vztahu k zárukám odvozeným od práva na spravedlivý proces je možno sankční správní řízení označit za trestní věci v souladu s určitými kritérii. Pokud článek 10 nařízení č. 2016/679 stanoví také zvláštní pravidla pro zpracování osobních údajů týkajících se sankcí a správních přestupků ve stejné situaci jako je ta v posuzované věci, údaje týkající se bodů uložených určité osobě za dopravní přestupky by nemohly být považovány za veřejně přístupné údaje. Ve vztahu

k otázce předkládajícího soudu neexistuje ustálená judikatura Soudního dvora. Za těchto okolností nelze dospět k závěru, že ustanovení nařízení č. 2016/679 stanovila jasné a přesné povinnosti, které by z hlediska jejich splnění nebo následků byly nezávislé na přijetí pozdějšího právního aktu. V předmětné věci tedy nelze použít doktrínu *acte éclairé* a existují pochybnosti, zda nařízení č. 2016/679 stanoví skutečně zvláštní požadavky pro zpracování osobních údajů týkajících se sankčních správních řízení.

- 13 Podle judikatury Soudního dvora musí každé zpracování osobních údajů splňovat také zásady kvality údajů obsažené v článku 5 nařízení č. 2016/679, včetně zásady „integrity a důvěrnosti“. Tato zásada je zakotvena v čl. 5 odst. 1 písm. f) nařízení č. 2016/679 a stanoví, že osobní údaje musí být zpracovávány způsobem, který zajistí náležité zabezpečení osobních údajů, včetně jejich ochrany před neoprávněným či protiprávním zpracováním. Navíc podle bodu 39 odůvodnění nařízení č. 2016/679 by osobní údaje měly být zpracovávány způsobem, který zaručí náležitou bezpečnost a důvěrnost těchto údajů, mimo jiné za účelem zabránění neoprávněnému přístupu k osobním údajům nebo jejich neoprávněnému použití. V dané věci sporné ustanovení stanoví, že údaje o bodech uložených řidičům za dopravní přestupky (což předkládací soud považuje za osobní údaje) jsou veřejně přístupné a umožňuje jejich sdělování (což předkládající soud považuje za zpracování osobních údajů) komukoli nezávisle na tom, zda má či nemá rozumné důvody pro získání zmíněných údajů. Předkládající soud má za to, že jestliže se stanoví, že osobní údaje jsou veřejně přístupné, může být nemožné zaručit náležitou bezpečnost a důvěrnost těchto údajů. Sporné ustanovení v zásadě zakotvuje neomezené zpracování těchto osobních údajů v podobě sdělování a umožňuje ředitelství k žádosti sdělit informace týkající se těchto osobních údajů bez přijetí opatření pro bezpečnost osobních údajů. Pro rozhodnutí v předmětné věci je proto potřeba vyjasnit obsah zásady „integrity a důvěrnosti“, zakotvené v čl. 5 odst. 1 nařízení č. 2016/679.
- 14 Předkládající soud usuzuje, že pro rozhodnutí v předmětné věci může být relevantní zkoumat, zda údaje týkající se bodů uložených řidičům za dopravní prostředky mohou být předávány pro účely jejich opakovaného použití. Požadavky směrnice 2003/98 byly v Lotyšsku implementovány zákonem o šíření informací. Podle bodu 21 odůvodnění a čl. 1 odst. 4 směrnice 2003/98 směrnice ponechává nedotčenu a nijak neovlivňuje úroveň ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů podle ustanovení předpisů Společenství a vnitrostátních předpisů, zejména nařízení 2016/679. Bod 154 odůvodnění nařízení 2016/679 také zdůrazňuje, že směrnice 2003/98 nemění povinnosti a práva podle tohoto nařízení. Článek 5 nařízení č. 2016/679 obsahuje zásady zpracování osobních údajů, včetně zásady „účelového omezení“, což znamená, že osobní údaje musí být shromažďovány pro určité, výslovně vyjádřené a legitimní účely a nesmějí být dále zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný. Podle názoru předkládajícího soudu v případě, že by údaje týkající se bodů uložených řidičům za dopravní přestupky mohly být sdělovány komukoli, včetně subjektů věnujících se opakovanému použití, nebylo by možno identifikovat účely dalšího zpracování údajů a v zásadě by nebylo

možno posoudit, zda údaje nejsou zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný. Článek 10 nařízení č. 2016/679 stanoví zvláštní požadavky pro zpracování osobních údajů týkajících se rozsudků v trestních věcech a trestných činů či souvisejících bezpečnostních opatření. Pokud tyto požadavky mají zohlednit režim přístupu, který omezuje přístup k určitým údajům z důvodu ochrany osobních údajů ve smyslu bodu 154 odůvodnění nařízení č. 2016/679 a čl. 1 odst. 2 písm. c *quater*) směrnice 2003/98, osobní údaje zmíněné v článku 10 nařízení č. 2016/679 nelze předat pro účely jejich opakovaného použití. Pro rozhodnutí v dané věci by proto mohlo být potřeba objasnit, zda body 50 a 154 odůvodnění, čl. 5 odst. 1 písm. b) a článek 10 nařízení č. 2016/679, jakož i čl. 1 odst. 2 písm. c *quater*) směrnice 2003/98, musí být vykládány v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která umožňuje předávání údajů týkajících se bodů uložených řidičům za dopravní přestupky pro účely jejich opakovaného použití.

- 15 Co se týče zachování účinků sporného ustanovení, předkládající soud uvádí, že pokud bude v dané věci určeno, že je sporná norma neslučitelná s ustanoveními nařízení č. 2016/679 a článkem 96 ústavy, vnitrostátní soud může rozhodnout o okamžiku, kdy dané ustanovení pozbude účinnosti. Nicméně předkládající soud udává, že při přijetí takového rozhodnutí musí být přihlédnuto k tomu, že součástí unijního právního řádu je zásada právní jistoty. Jak konstatoval Soudní dvůr v rozsudku Heinrich (C-345/06), zásada právní jistoty vyžaduje, aby unijní právní úprava umožnila dotčeným osobám přesně se seznámit s rozsahem povinností, které jim ukládá. Předkládající soud usuzuje, že dodržení zásady právní jistoty musí být posouzeno společně se zásadou přednosti práva Unie, podle které mají ustanovení Smlouvy a přímo použitelné akty orgánů ve svých vztazích s vnitrostátním právem členských států za následek to, že pouhým svým vstupem v platnost činí bez dalšího nepoužitelným jakékoli ustanovení vnitrostátního práva, které by s nimi bylo v rozporu. Nicméně podle dosavadní judikatury Soudního dvora, spočívající v imperativních důvodech právní jistoty vztahující se k zájmům veřejným i soukromým, výjimečně může nastat situace, že v souladu s podmínkami, jež může stanovit pouze Soudní dvůr, bude omezena přednost práva Unie (rozsudek ze dne 8. září 2010, Winner Wetten GmbH, C-409/06, EU:C:2010:503, bod 67). Podle názoru předkládajícího soudu v dané věci mohou existovat tyto důvody právní jistoty, tak, aby sporné ustanovení, přestože by nespĺňovalo požadavky nařízení 2016/679, bylo použitelné a právní účinky tohoto ustanovení by zůstaly zachovány až do nabytí právní moci konečného rozhodnutí, které přijme předkládající soud. Proto za účelem rozhodnutí o posuzované věci může být potřeba vyložit zásadu právní jistoty a zásadu přednosti práva Unie.